

Høring den 18. september 2008 – Public Service og Public access – opsamlende diskussionspapir

Hovedproblemet i regeringens mediepolitik er, at den ikke skelner mellem de landsdækkende /regionale/lokale kommercielle radio- og tv-stationer og de ikke-kommercielle lokalradio- og tv-stationer; og at regeringen overvejende tilgodeser de kommercielle stationers interesser. Der er således et stort behov for en forskellig lovgivning for de kommercielle og de ikke-kommercielle medier.

Man kan kort sammenfatte forskellene sådan:

De kommercielle medier udelukker de lytter/seergrupper, der ud fra et kommercielt synspunkt ikke er mange, unge eller købedygtige nok.

De kommercielle mediers primære interesse er at skabe kontakt til en veldefineret målgruppe og ikke public service.

For de ikke-kommercielle medier gælder, at DR henvender sig til lytterne som borgere mens de lokale medier derudover også betragter lytterne som brugere og aktive medspillere i de lokale demokratiske processer.

De forskellige mediers sameksistens sikrer befolkningen et samlet mangfoldigt medieudbud, som det gælder om at bevare.

Det gør man bedst ved at sikre de forskellige medieformer forskellige vilkår, tilpasset til hver deres opgave.

Reel ytringsfrihed

Men den reelle ytringsfrihed indebærer, at de, der ønsker at ytre sig, rent faktisk har mulighed for det.

De ikke-kommercielle lokale stationer har gang på gang påpeget den nødvendige sammenhæng mellem lovgivernes mere eller mindre florumvundne principper om formel ytringsfrihed på den ene side – og den reelle ytringsfrihed på den anden side, altså lovgivernes vilje til at yde offentlig støtte i fornødent omfang.

Det indebærer naturligvis også et krav om, at den kommende digitalisering af såvel TV som Radio ikke bliver en yderligere økonomisk belastning for de ikke-kommercielle lokale medier.

Det er lige så væsentligt, at der ikke opbygges en struktur hvor de kommercielle stationer får bestemmende indflydelse over, hvilke udsendelser, de ikke-kommercielle stationer skal sende og hvornår de skal sendes.

En yderligere betingelse for reel ytringsfrihed er, at tilskuddene tildeles de enkelte stationer ud fra deres ansøgninger og ikke fordeles af en kommerciel interessent, der har helt andre interesser.

En generel public service lov

En generel public service lov bør indskrives i Radio- og Fjernsynsloven, og bør tage hensyn til de ovennævnte forhold.

Disse kan sammenfattes i følgende hovedpunkter:

1. sikring af, at de eksisterende lokale sendemuligheder fastholdes efter en digitalisering af sendenetene,
2. sikring af lokal indflydelse på valg af, hvem der skal have sendetilladelse
3. sikring af, at der fortsat er adgang til at sende ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv,
4. sikring af, at must-carry forpligtelsen genindføres,
5. sikring af, at de økonomiske vilkår for de ikke-kommercielle stationer ikke fortsat forringes bl. a. med merudgifter til sendenetet,
6. sikring af, at tilskuddene til de lokale medier tildeles den enkelte station efter ansøgning,
7. sikring af, at tildelingen af ikke-kommerciel sendetid afgøres af de ikke-kommercielle stationer og ikke af en kommerciel interessent med andre interesser,
8. sikring af at de nuværende kabelbårne lokale TV-stationer kan komme med i MUX1.